

[Christophersen]

undskyld, jeg siger det – VS og SF. Det nytter altså ikke noget, at man vil argumentere på en så uigennemsigtig måde.

NATO er de vesteuropæiske og de nordamerikanske demokratiers fælles forsvarsorganisation, og pr. definition infiltrerer den ikke, pr. definition etablerer denne organisation et tillidsfuldt, gensidigt samarbejde. Så må man holde sine konspirationsteorier inden for egne fire vægge. Der har man også rig brug for dem. Man skal ikke komme og føre det frem i en debat om, hvordan NATO fungerer, for NATO er et demokratisk fællesskab. Det er muligt, at hr. Riishøj interesserer sig meget for CIA og lignende dækorganisationer, det skal jeg ikke blande mig i, men lad være med at møde op med det i en debat om Spaniens medlemskab af NATO.

Vi kunne spørge hr. Papandreou, eller vi kunne spørge den græske regering i dag. Vi taler jo ikke om 1967. 1967 er mange år siden, det er 15 år siden, og rent faktisk lykkedes det jo for Grækenland at komme ud af diktaturets favntag, ligesom det lykkedes for Spanien. Mener hr. Riishøj virkelig, at vi i dag skulle have sagt nej til at optage Grækenland eller i dag skal udstøde Grækenland af NATO? Er det virkelig konsekvensen? Der bliver nikket bekræftende. Ja men så tror jeg, vi kan fortsætte hele vejen rundt; så ender det med, at det er os, der ikke er medlem.

Pelle Voigt (SF):

Hvis vi skulle give os tid til at udstøde nuværende medlemmer af NATO, var det måske en idé at se på Tyrkiet som en oplagt mulighed.

Jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om den demokratiske udvikling i Spanien i forbindelse med dette spørgsmål, for når oppositionen i Spanien har vendt sig så kraftigt imod denne beslutning, skyldes det bl.a., at man opfatter den som en trussel imod den demokratiske proces. De store spanske partier har i lang tid i enighed investeret kræfter i denne proces, og så oplever vi altså, hvordan et spinkelt borgerligt flertal i det spanske Cortes imod et altovervejende flertal af det spanske folk tvinger en politisk beslutning igennem, som gør, at denne vilje til sammen at betræde vejen til demokratiet bliver udsat for en ganske alvorlig fare.

Det er ikke sandt, hvad hr. Robert Pedersen sagde heroppefra, at de oplysninger, jeg fremlagde under førstebehandlingen, er urigtige. Hvert eneste tal, jeg fremlagde heroppefra, er blevet bekræftet i svarene fra udenrigsministeriet. Det er blevet bekræftet, hvordan den repræsentative opinionsundersøgelse i Spanien viser, at 52 pct. af landets befolkning er modstandere af indtræden, og at kun 18,1 pct. mener, at Spanien bør indtræde i NATO. Det er også blevet bekræftet, at 69 pct. af befolkningen har ønsket denne beslutning lagt ud til en folkeafstemning, hvilket flertallet i Cortes har nægtet, fordi man vidste, man ville blive stemt ned.

Hvad har så udenrigsministeriet kunnet gøre for at rejse tvivl om denne repræsentative undersøgelse? Ja, man kommer frem med en anden undersøgelse, i svaret på spørgsmål 11, fra et særligt forsvarstidsskrift, Defensa, der blandt sine læsere – og ganske få af dem – kan opvise et ganske lille flertal for, at Spanien skal gå ind i NATO. Det gælder de højtstående officerer, hvor der er flertal – det gælder ikke andre officerer, det gælder ikke underofficerer – og det gælder på nogle ganske få punkter nogle af de civile læsere af dette særlige tidsskrift. Der gøres oven i købet udtrykkeligt opmærksom på, at denne undersøgelse ikke er repræsentativ.

Jeg vil spørge udenrigsministeren og hr. Robert Pedersen, om de er i stand til fra denne talerstol at bekræfte, at selv dette spanske forsvarstidsskrift, som man påberåber sig, har advaret imod Spaniens indtræden i NATO uden en folkeafstemning. Hvis ikke udenrigsministeren kan bekræfte det, så kan jeg.

Jeg skal i øvrigt sige, at vi er stærkt utilfredse med, at vi ikke har haft mulighed for at få uddybet de spørgsmål, vi har stillet. Jeg skal komme med et enkelt eksempel på, hvor grelt det står til med de besvarelser, vi har fået, men inden jeg gør det – jeg vil tage ordet senere for at gøre det – vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren vil fastholde det svar, han har givet udvalget på spørgsmål nr. 16, spørgsmålet om, hvorvidt der eksisterer planer om installation af en militær NATO-base på De kanariske Øer i tilfælde af spansk NATO-medlemskab. Hertil svarer regeringen, at man intet kendskab har til sådanne planer. Vil ministeren dementere dette svar her fra taler-